COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 5.11.2021
COM(2021) 681 final

2021/0357 (NLE)

Propunere de

DECIZIE DE PUNERE ÎN APLICARE A CONSILIULUI

de modificare a Deciziei de punere în aplicare (UE) 2018/593 în ceea ce privește durata și domeniul de aplicare al derogării de la articolele 218 și 232 din Directiva 2006/112/CE

EXPUNERE DE MOTIVE

În conformitate cu articolul 395 alineatul (1) din Directiva 2006/112/CE din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată[1] (denumită în continuare „Directiva TVA”), Consiliul, hotărând în unanimitate la propunerea Comisiei, poate autoriza orice stat membru să aplice măsuri speciale de derogare de la dispozițiile directivei respective, pentru a simplifica procedura de colectare a TVA sau pentru a preveni anumite forme de evaziune fiscală sau de fraudă.

Printr-o scrisoare înregistrată de Comisie la 31 martie 2021, Republica Italiană a solicitat autorizarea de a menține derogarea de la articolele 218 și 232 din Directiva TVA pentru a putea impune în continuare facturarea electronică obligatorie. Actuala derogare expiră la 31 decembrie 2021. Totodată, solicitarea a vizat o extindere a domeniului de aplicare al măsurii de derogare în vigoare, care a fost introdusă prin Decizia de punere în aplicare (UE) 2018/593 a Consiliului[2], pentru a include persoanele impozabile care beneficiază de scutirea acordată întreprinderilor mici, menționată la articolul 282 din Directiva TVA. În conformitate cu articolul 395 alineatul (2) din Directiva TVA, Comisia a informat celelalte state membre, printr-o scrisoare din 10 septembrie 2021, cu privire la cererea înaintată de Republica Italiană. Printr-o scrisoare din 13 septembrie 2021, Comisia a notificat Republicii Italiene faptul că dispune de toate informațiile necesare pentru a analiza cererea.

1. CONTEXTUL PROPUNERII

• Motivele și obiectivele propunerii

În urma Deciziei de punere în aplicare (UE) 2018/593, Republica Italiană a introdus un sistem generalizat de facturare electronică obligatorie, *Sistema di Interscambio* (SdI), în conformitate și cu Recomandarea Consiliului din 11 iulie 2017 privind Programul național de reformă al Italiei pentru 2017 și care include un aviz al Consiliului privind Programul de stabilitate al Italiei pentru 2017[3].

Italia susține că măsura, menită să combată frauda și evaziunea fiscală, să simplifice respectarea normelor fiscale, să eficientizeze colectarea creanțelor fiscale și să modernizeze producția italiană, reducând astfel costurile administrative pentru întreprinderi, și-a atins pe deplin obiectivele.

În ceea ce privește combaterea fraudei și a evaziunii fiscale în domeniul TVA, măsura a consolidat capacitățile administrației fiscale, reducând timpul necesar detectării și combaterii fraudei și evaziunii fiscale în domeniul TVA și îmbunătățind posibilitățile de analiză a riscurilor. Mai mult, măsura s-a dovedit eficace ca măsură preventivă, deoarece a descurajat comportamentele evazioniste și frauduloase ale contribuabililor.

Deși nu este posibil să se cuantifice exact valoarea recuperării care poate fi atribuită direct implementării facturării electronice obligatorii, Italia a furnizat unele estimări. Conform estimărilor respective, aproximativ 2 miliarde EUR ar putea fi atribuite direct îmbunătățirii respectării normelor în domeniul TVA ca urmare a introducerii măsurii în cauză, în timp ce venituri suplimentare în valoare de aproximativ 580 de milioane EUR provenite din colectarea impozitelor directe ar putea fi atribuite indirect măsurii. În ceea ce privește controlul și asigurarea respectării normelor, acțiunea de identificare și stopare a creditelor de TVA false a permis recuperarea a 945 de milioane EUR în 2019. Mai mult, utilizarea datelor

[1] JO L 347, 11.12.2006, p. 1.
[2] JO L 99, 19.4.2018, p. 14.
[3] JO C 261, 9.8.2017, p. 46.

provenite din facturarea electronică pentru anul 2019 în ansamblu, de asemenea, a fost esențială pentru identificarea persoanelor impozabile care nu îndeplinesc cerințele aferente statutului de *esportatore abituale* (plafoane false declarate în valoare de peste 1,3 miliarde EUR). În prezent, sunt în desfășurare alte procese bazate pe verificarea încrucișată a datelor provenite din facturarea electronică cu surse transfrontaliere de informații antifraudă (inclusiv rețeaua europeană antifraudă Eurofisc). De asemenea, a fost posibilă identificarea societăților implicate în mecanismele de fraudă intracomunitară în perioada cuprinsă între ultimele luni ale anului 2019 și 2020, pe baza fluxurilor de facturare privind tranzacții inexistente în valoare de aproximativ 1 miliard EUR.

În ceea ce privește simplificarea respectării normelor fiscale, implementarea facturării electronice obligatorii a permis autorității fiscale să pună la dispoziția contribuabililor înregistrări precompletate privind achizițiile și vânzările, programarea decontării periodice a TVA, declarații anuale precompletate privind taxa pe valoarea adăugată și formulare de plată precompletate, inclusiv taxele care trebuie plătite, compensate sau solicitate pentru rambursare (acordându-se prioritate celor care utilizează facturarea electronică). Facturarea electronică a permis eliminarea unei serii de obligații, cum ar fi raportarea datelor de facturare privind tranzacțiile efectuate la nivel național, depunerea declarațiilor Intrastat privind achizițiile, obligația de a furniza detalii cu privire la contractele încheiate de societățile de leasing și de închirieri și obligația de a raporta tranzacțiile care implică livrări de bunuri din Republica San Marino către Italia.

Potrivit Italiei, implementarea facturării electronice obligatorii a adus și alte beneficii, întrucât a simplificat procesul de facturare, atât pentru emitenți, cât și pentru destinatari, și a permis dezvoltarea unor servicii conexe care fac posibilă monitorizarea performanței întreprinderilor în timp real, inclusiv, de exemplu, a gestionării fluxurilor de lichidități. Totodată, în contextul pandemiei de COVID-19, datele provenite din facturarea electronică obligatorie s-au dovedit deosebit de utile pentru analizarea schimbărilor din economie asociate crizei sanitare și instituirea celor mai adecvate măsuri de sprijin.

Decizia de punere în aplicare (UE) 2018/593 se aplică până la 31 decembrie 2021 și, din acest motiv, Italia a solicitat menținerea derogării de la articolele 218 și 232 din Directiva TVA pentru a putea impune în continuare facturarea electronică obligatorie.

Mai mult, solicitarea vizează și o extindere a domeniului de aplicare al măsurii pentru a include persoanele impozabile care beneficiază de scutirea acordată întreprinderilor mici, prevăzută la articolul 282 din Directiva TVA. Italia consideră că această extindere va consolida lupta împotriva fraudei și a evaziunii în domeniul TVA, întrucât le va oferi autorităților fiscale o imagine completă asupra tranzacțiilor efectuate de toți contribuabilii. Totodată, autoritățile fiscale vor putea monitoriza dacă cifra de afaceri a persoanelor impozabile care beneficiază de scutirea menționată anterior se menține sub prag, permițându-le să combată evaziunea legată de accesul și permanența în acest regim a contribuabililor care încalcă în mod substanțial termenii, condițiile și cerințele stabilite prin lege.

Potrivit Italiei, extinderea solicitată a domeniului de aplicare al măsurii nu ar trebui să genereze o sarcină administrativă semnificativă pentru aceste persoane impozabile. Peste 10 % dintre contribuabilii care beneficiază de scutirea pentru întreprinderile mici, prevăzută la articolul 282 din Directiva TVA, își emit deja facturile prin intermediul SdI. Mai mult, Agenția fiscală italiană a pus la dispoziția tuturor operatorilor plătitori de TVA, în mod gratuit, diverse soluții pentru întocmirea și transferul facturilor electronice. Printre acestea se numără un pachet software ce poate fi instalat pe computer și poate fi utilizat pentru a pregăti fișierele de facturare electronică chiar și în absența unei conexiuni la internet și pentru a transfera astfel de fișiere prin simpla încărcare a acestora, precum și o aplicație care poate fi

instalată pe orice dispozitiv mobil pentru întocmirea și transferul facturilor electronice. De asemenea, Agenția fiscală italiană a pus la dispoziție gratuit și un serviciu de stocare digitală, care permite arhivarea fișierelor de facturare, asigurând totodată respectarea cerințelor de autenticitate, integritate și lizibilitate a fișierelor pentru o perioadă de 15 ani.

IMM-urile ar beneficia de eliminarea costurilor de tipărire și arhivare a facturilor, de reducerea riscului de erori în întocmirea facturilor și de accesul la o serie de servicii online furnizate de Agenția fiscală italiană, care permit contribuabililor să utilizeze datele de facturare pentru a analiza performanța întreprinderii lor.

Având în vedere domeniul larg de aplicare al derogării și extinderea acesteia la persoanele impozabile care beneficiază de scutirea acordată întreprinderilor mici, prevăzută la articolul 282 din Directiva TVA, este important să se asigure monitorizarea necesară a acestei măsuri și, în special, a impactului acesteia asupra combaterii fraudei și a evaziunii în materie de TVA și asupra persoanelor impozabile, acordând o atenție deosebită IMM-urilor. În cazul în care Italia dorește să prelungească măsura de derogare, cererea de prelungire trebuie să fie însoțită de un raport cu privire la funcționarea măsurii. Acest raport trebuie să conțină o evaluare a măsurii din perspectiva eficienței sale în ceea ce privește combaterea fraudei și a evaziunii fiscale în domeniul TVA și simplificarea colectării creanțelor fiscale. Raportul mai trebuie să includă o evaluare a impactului măsurii asupra persoanelor impozabile, în special asupra IMM-urilor, explicând în detaliu în ce constă creșterea sarcinilor administrative și a costurilor de conformare fiscală ale acestora.

Se propune prelungirea autorizării până la 31 decembrie 2024.

- **Coerența cu dispozițiile deja existente în domeniul de politică vizat**

Articolul 218 din Directiva TVA acordă aceeași recunoaștere facturilor pe hârtie și celor electronice, stipulând că statele membre acceptă ca facturi documente sau mesaje pe suport de hârtie sau în format electronic. În conformitate cu articolul 232 din Directiva TVA, utilizarea facturii electronice face obiectul acceptării de către destinatar. Facturarea electronică obligatorie, astfel cum a fost implementată în Italia, derogă într-adevăr de la aceste două prevederi.

Derogarea poate fi autorizată în temeiul articolului 395 din Directiva TVA în scopul simplificării procedurii de colectare a TVA sau al prevenirii anumitor forme de evaziune fiscală sau de evitare a obligațiilor fiscale. Având în vedere că, pe baza informațiilor furnizate de Italia, măsura de derogare a contribuit atât la combaterea fraudei și a evaziunii fiscale, cât și la simplificarea colectării creanțelor fiscale, derogarea este în concordanță cu dispozițiile existente în materie de politici.

Derogarea pentru facturarea electronică obligatorie este, de asemenea, conformă cu Recomandarea Consiliului[4] privind Programul național de reformă al Italiei pentru 2017, care recomandă ca „în perioada 2017-2018, Italia să întreprindă acțiuni astfel încât, printre altele, să extindă utilizarea obligatorie a facturării și a plăților electronice”.

În sfârșit, Comisia a adoptat în anul 2020 „Comunicarea Comisiei către Parlamentul European și Consiliu – Plan de acțiune pentru o fiscalitate echitabilă și simplificată în sprijinul strategiei de redresare”[5]. Una dintre acțiunile avute în vedere în acest plan este prezentarea de către Comisie a unei propuneri legislative pentru modernizarea obligațiilor de raportare în materie

4 JO C 261, 9.8.2017, p. 46.

5 https://eur-lex.europa.eu/resource.html?uri=cellar:e8467e73-c74b-11ea-adf7-01aa75ed71a1.0018.02/DOC_1&format=PDF.

de TVA. În acest context, va fi examinată necesitatea unei viitoare extinderi a facturării electronice. Prin urmare, măsura de derogare este aliniată la obiectivele urmărite de planul de acțiune al Comisiei. Unul dintre obiectivele viitoarei propuneri a Comisiei va fi acela de a simplifica mecanismele de raportare existente și viitoare pentru tranzacțiile la nivel național, inclusiv pentru cea autorizată prin prezenta măsură de derogare.

2. TEMEIUL JURIDIC, SUBSIDIARITATEA ȘI PROPORȚIONALITATEA

• Temei juridic

Articolul 395 din Directiva TVA.

• Subsidiaritate (în cazul competențelor neexclusive)

Având în vedere dispoziția din Directiva TVA pe care se întemeiază propunerea, principiul subsidiarității nu se aplică.

• Proporționalitate

Propunerea respectă principiul proporționalității. Decizia se referă la autorizarea acordată unui stat membru la solicitarea acestuia și nu constituie o obligație.

Implementarea facturării electronice obligatorii s-a derulat fără dificultăți, nepunând probleme deosebite. Potrivit informațiilor prezentate de Italia, acesta a contribuit la atingerea obiectivelor urmărite în materie de combatere a fraudei și a evaziunii în domeniul TVA, simplificând totodată colectarea creanțelor fiscale.

Cererea depusă de Italia solicită extinderea domeniului de aplicare la persoanele impozabile care beneficiază de scutirea acordată IMM-urilor. Italia a instituit o serie de măsuri în sprijinul adaptării acestor persoane impozabile la facturarea electronică obligatorie. Agenția fiscală italiană a pus la dispoziție gratuit diferite soluții, între care, un pachet software destinat instalării pe computer sau o aplicație pentru dispozitive mobile, care le permit contribuabililor să întocmească și să transfere cu ușurință facturi electronice. Aceste măsuri vor reduce costurile curente aferente emiterii și prelucrării facturilor pentru societățile respective, cum ar fi costurile de tipărire sau de arhivare, limitând totodată posibilele erori.

Mai mult, facturarea electronică obligatorie a permis Agenției fiscale italiene să le ofere contribuabililor diferite servicii online. Trebuie menționat că peste 10 % dintre persoanele impozabile care beneficiază de scutirea acordată IMM-urilor au optat deja pentru emiterea de facturi electronice în mod voluntar. În plus, datorită implementării facturării electronice obligatorii, o serie de obligații de raportare ar putea fi eliminate.

Totodată, extinderea solicitată a domeniului de aplicare al măsurii ar consolida lupta împotriva fraudei și a evaziunii în materie de TVA, întrucât autoritățile fiscale italiene ar avea o imagine completă a facturilor emise de toate persoanele impozabile. Aceasta le va permite, de asemenea, să identifice contribuabilii care încalcă în mod substanțial condițiile și cerințele impuse de lege pentru aplicarea scutirii respective acordate IMM-urilor.

Derogarea este deopotrivă limitată în timp, fiind necesar un raport cu privire la funcționarea și eficacitatea măsurii, vizând în special impactul asupra IMM-urilor, care să însoțească cererea în cazul în care Italia dorește să prelungească măsura de derogare.

Prin urmare, măsura specială este proporțională cu obiectivul urmărit, și anume combaterea evaziunii fiscale și simplificarea colectării creanțelor fiscale.

- **Alegerea instrumentului**

Instrument propus: decizie de punere în aplicare a Consiliului.

În conformitate cu articolul 395 din Directiva TVA, derogarea de la normele comune în materie de TVA este posibilă numai cu autorizarea Consiliului, hotărând în unanimitate la propunerea Comisiei. O decizie de punere în aplicare a Consiliului este instrumentul cel mai adecvat, dat fiind că poate fi adresată unui singur stat membru.

3. REZULTATELE EVALUĂRILOR *EX POST*, ALE CONSULTĂRILOR PĂRȚILOR INTERESATE ȘI ALE EVALUĂRII IMPACTULUI

- **Evaluarea impactului**

Italia a solicitat autorizarea de a continua să aplice facturarea electronică obligatorie pentru toate facturile emise către alți operatori sau consumatori finali de către persoane impozabile stabilite pe teritoriul italian, extinzând domeniul de aplicare al măsurii la persoanele impozabile care beneficiază de scutirea acordată întreprinderilor mici. În sfera de aplicare a facturării electronice obligatorii intră, de asemenea, facturile simplificate, documentele emise în temeiul articolului 219 din Directiva TVA și facturile referitoare la tranzacțiile scutite. Persoanele impozabile care nu sunt stabilite pe teritoriul italian pot opta pentru transmiterea facturilor lor prin SdI.

Persoanele impozabile și-au adaptat deja sistemele pentru a respecta cerințele facturării electronice obligatorii. Neprelungirea autorizării ar însemna că respectivele costuri suportate pentru adaptare ar fi costuri irecuperabile pentru persoanele impozabile, acestea trebuind totodată să suporte probabil costuri suplimentare legate de adaptarea la un nou sistem de raportare care ar putea fi pus în aplicare pentru a înlocui facturarea electronică obligatorie.

Potrivit Italiei, facturarea electronică a fost eficientă în lupta împotriva fraudei fiscale datorită creșterii amplorii, promptitudinii și trasabilității informațiilor. Măsura a avut, de asemenea, o componentă preventivă, acționând ca mijloc de descurajare a comportamentului evazionist și fraudulos al contribuabililor. Într-adevăr, transmiterea facturilor prin SdI i-a asigurat Agenției fiscale italiene accesul automat și la timp la orice informație de facturare relevantă în scopuri fiscale. Extinderea măsurii la persoanele impozabile care beneficiază de scutirea acordată IMM-urilor va consolida această capacitate. Drept rezultat, autoritățile fiscale ar putea realiza în timp util controale automate cu privire la concordanța dintre TVA-ul declarat și cel plătit.

Conform estimărilor furnizate de Italia, implementarea facturării electronice obligatorii a avut o contribuție la îmbunătățirea respectării normelor în domeniul TVA în valoare de aproximativ 2 miliarde EUR. Totodată, aceasta a permis obținerea a încă 580 de milioane EUR în mod indirect datorită veniturilor suplimentare obținute din colectarea impozitelor directe. Alte 945 de milioane EUR au fost recuperate în anul 2019 ca urmare a acțiunilor de identificare și stopare a creditelor de TVA false. Utilizarea datelor provenite din facturarea electronică pentru anul 2019 în ansamblu a fost, de asemenea, esențială pentru identificarea persoanelor impozabile care nu îndeplinesc cerințele aferente statutului de *esportatore abituale* (plafoane false declarate în valoare de peste 1,3 miliarde EUR). În sfârșit, informațiile obținute au permis identificarea societăților implicate în mecanismele de fraudă intracomunitară în perioada cuprinsă între ultimele luni ale anului 2019 și 2020, pe baza fluxurilor de facturare privind tranzacții inexistente în valoare de aproximativ 1 miliard EUR.

Extinderea domeniului de aplicare al măsurii la persoanele impozabile care beneficiază de scutirea acordată IMM-urilor este însoțită de măsuri de atenuare, cum ar fi punerea la

dispoziție, în mod gratuit, a unor soluții diferite pentru întocmirea și transferul facturilor electronice, de exemplu un pachet software destinat instalării pe computer sau o aplicație pentru dispozitive mobile. Totodată, implementarea facturării electronice este însoțită de eliminarea altor cerințe și de furnizarea unor servicii suplimentare persoanelor impozabile. Astfel cum s-a menționat anterior, extinderea domeniului de aplicare al măsurii la persoanele impozabile care beneficiază de scutirea acordată IMM-urilor ar oferi Agenției fiscale italiene o imagine completă asupra facturilor emise de toate persoanele impozabile, sprijinind-o în combaterea fraudei și a evaziunii în materie de TVA.

4. IMPLICAȚIILE BUGETARE

Măsura nu va avea niciun impact negativ asupra resurselor proprii ale Uniunii provenite din TVA.

2021/0357 (NLE)

Propunere de

DECIZIE DE PUNERE ÎN APLICARE A CONSILIULUI

de modificare a Deciziei de punere în aplicare (UE) 2018/593 în ceea ce privește durata și domeniul de aplicare al derogării de la articolele 218 și 232 din Directiva 2006/112/CE

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată[1], în special articolul 395 alineatul (1),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

întrucât:

(1) Prin Decizia de punere în aplicare (UE) 2018/593 a Consiliului[2], Italia a fost autorizată să introducă o măsură de derogare de la articolele 218 și 232 din Directiva 2006/112/CE („măsura specială”) în vederea implementării facturării electronice obligatorii pentru toate persoanele impozabile stabilite pe teritoriul Italiei, cu excepția persoanelor impozabile care beneficiază de scutirea acordată întreprinderilor mici, prevăzută la articolul 282 din directiva respectivă.

(2) Printr-o scrisoare înregistrată de Comisie la 31 martie 2021, Italia a solicitat autorizarea de a menține derogarea de la articolele 218 și 232 din Directiva 2006/112/CE pentru a aplica în continuare facturarea electronică obligatorie. Mai mult, Italia a solicitat în cererea sa permisiunea de a extinde domeniul de aplicare al măsurii speciale pentru a include și persoanele impozabile care beneficiază de scutirea acordată întreprinderilor mici, prevăzută la articolul 282 din directiva respectivă.

(3) Prin scrisorile din 10 septembrie 2021, Comisia a informat celelalte state membre cu privire la cererea depusă de Italia. Printr-o scrisoare din 13 septembrie 2021, Comisia a notificat Italiei faptul că dispune de toate informațiile necesare pentru a analiza cererea.

(4) Italia susține că sistemul de facturare electronică obligatorie implementat, care direcționează toate facturile emise prin intermediul „Sistema di Interscambio” („SdI”), gestionat de Agenția fiscală italiană, și-a atins pe deplin obiectivele, și anume combaterea fraudei și a evaziunii fiscale, simplificarea respectării normelor fiscale și eficientizarea colectării creanțelor fiscale, reducând astfel costurile administrative pentru întreprinderi.

(5) Italia consideră că extinderea domeniului de aplicare al măsurii speciale pentru a include și persoanele impozabile care beneficiază de scutirea acordată întreprinderilor mici, prevăzută la articolul 282 din Directiva 2006/112/CE, sporește capacitățile Agenției fiscale italiene de a combate frauda și evaziunea în materie de taxă pe

[1] JO L 347, 11.12.2006, p. 1.
[2] JO L 99, 19.4.2018, p. 14.

valoarea adăugată (TVA), prin oferirea unei imagini complete asupra facturilor emise de toate persoanele impozabile. În plus, aceasta ar permite Agenției fiscale italiene să monitorizeze dacă aceste persoane impozabile respectă cerințele și condițiile pentru a beneficia de scutirea menționată.

(6) Italia susține că extinderea solicitată a domeniului de aplicare al măsurii speciale nu va implica costuri substanțiale pentru persoanele impozabile care beneficiază de scutirea acordată întreprinderilor mici, prevăzută la articolul 282 din Directiva 2006/112/CE. Pentru a reduce aceste costuri, Italia a pus la dispoziție gratuit diferite soluții pentru întocmirea și transferul facturilor electronice, între care un pachet software destinat instalării pe computer și o aplicație pentru dispozitive mobile. Mai mult, implementarea facturării electronice este însoțită de eliminarea altor cerințe, cum ar fi raportarea datelor de facturare privind tranzacțiile efectuate la nivel național, depunerea declarațiilor Intrastat privind achizițiile sau obligația de a furniza detalii cu privire la contractele încheiate de societățile de leasing și de închirieri. Aceasta a permis totodată furnizarea de servicii suplimentare persoanelor impozabile, cum ar fi înregistrări precompletate privind achizițiile și vânzările, programarea decontării periodice a TVA, declarații anuale precompletate privind taxa pe valoarea adăugată și formulare de plată precompletate, inclusiv taxele care trebuie plătite, compensate sau solicitate pentru rambursare, acordându-se prioritate celor care utilizează facturarea electronică. Aceste acțiuni ar trebui să asigure proporționalitatea măsurii speciale.

(7) Măsura specială ar trebui să fie limitată în timp pentru a monitoriza impactul acesteia asupra combaterii fraudei și a evaziunii în domeniul TVA și asupra persoanelor impozabile, în special asupra celor care beneficiază de scutirea acordată întreprinderilor mici, prevăzută la articolul 282 din Directiva 2006/112/CE.

(8) Prin urmare, dacă Italia consideră necesară prelungirea măsurii speciale, ar trebui să transmită Comisiei, alături de cererea de prelungire, un raport care să conțină evaluarea măsurii speciale din perspectiva eficienței acesteia în ceea ce privește combaterea fraudei și a evaziunii fiscale în domeniul TVA și simplificarea colectării creanțelor fiscale. Acest raport va evalua, de asemenea, impactul măsurii asupra persoanelor impozabile, în special asupra celor care beneficiază de scutirea acordată întreprinderilor mici, prevăzută la articolul 282 din Directiva 2006/112/CE.

(9) Măsura specială nu ar trebui să aducă atingere dreptului clientului de a primi facturi pe suport de hârtie în cazul tranzacțiilor în interiorul Uniunii.

(10) Măsura de derogare nu va avea niciun impact negativ asupra resurselor proprii ale Uniunii provenite din TVA.

(11) Prin urmare, Decizia de punere în aplicare (UE) 2018/593 trebuie modificată în consecință,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Decizia de punere în aplicare (UE) 2018/593 se modifică după cum urmează:

(1) Articolul 1 se înlocuiește cu următorul text:

„*Articolul 1*

Prin derogare de la articolul 218 din Directiva 2006/112/CE, Italia este autorizată să accepte ca facturi doar documente sau mesaje în format electronic, dacă acestea sunt emise de persoane impozabile stabilite pe teritoriul italian.”;

(2) Articolul 2 se înlocuiește cu următorul text:

„*Articolul 2*

Prin derogare de la articolul 232 din Directiva 2006/112/CE, Italia este autorizată să prevadă că utilizarea facturilor electronice emise de persoane impozabile stabilite pe teritoriul italian nu face obiectul acceptării de către destinatar.”;

(3) Articolul 4 se înlocuiește cu următorul text:

„*Articolul 4*

Prezenta decizie se aplică până la 31 decembrie 2024.

În cazul în care consideră necesară prelungirea derogărilor menționate la articolele 1 și 2, Italia transmite Comisiei o cerere de prelungire, alături de un raport de evaluare a eficienței măsurilor naționale prevăzute la articolul 3 în ceea ce privește combaterea fraudei și a evaziunii fiscale în domeniul TVA și simplificarea colectării creanțelor fiscale. Raportul evaluează, de asemenea, impactul respectivelor măsuri asupra persoanelor impozabile, în special asupra celor care beneficiază de scutirea acordată întreprinderilor mici, prevăzută la articolul 282 din Directiva 2006/112/CE și, în special, dacă măsurile contribuie la creșterea sarcinilor și a costurilor administrative pentru aceste persoane.”

Articolul 2

Prezenta decizie se adresează Republicii Italiene.

Adoptată la Bruxelles,

Pentru Consiliu,
Președintele